

MEI

le DIE VERDAMMTE SPIELEREI 9

SAMMY MAHDI BEZOEKT DE MINIONDERNEMINGEN

ONDERNEMERS IN DE SCHOOLBANKEN!

We zijn dit jaar ook bijzonder trots op al het ondernemende talent op school! De leerlingen van 6 economie-moderne talen en 6 economie-wiskunde richtten ook dit schooljaar zes miniondernemingen op. Daarbij ontwikkelden ze zelf een product of dienst, gingen ze op zoek naar startkapitaal, en brachten ze dit product ook effectief op de markt. Verschillende van onze miniondernemingen werden buiten de school bekroond voor hun realisaties! Ook Staatssecretaris Sammy Mahdi kwam langs op school om kennis te maken met de miniondernemingen.

BiS (Korneel, Michaela, Elias, Thor, Luca en Laura) maakte biosferen en werd door de provincie Vlaams-Brabant bekroond met de prijs voor meest opmerkelijke product.

Jota (Maarten, Binke, Lien, Milan, Stan en Nina) heeft jonge kunstenaars een platform gegeven om hun werken fysiek en digitaal ten toon te stellen en te verkopen, daarmee hebben ze een plek veroverd in top vijf van de Vlaamse finale voor de beste minionderneming van het jaar, hebben ze van de provincie Vlaams-Brabant de prijs gekregen

voor meest opmerkelijke dienst en de Signature Award van de Nationale Loterij voor hun inzet voor de gemeenschap.

7Layers tot slot heeft zijn tomeloze ambitie waargemaakt (Jarne, Seppe, Lore, Anna, Aaron en Zoë). Zij maakten van oude skateboards nieuwe, hippe ringen. Ze zijn door een jury van experts uitgeroepen tot “Dé Minionderneming van het jaar 2022 van Vlaanderen” en mogen in juli Vlaanderen gaan vertegenwoordigen in de Europese finale voor miniondernemers in Tallinn, Estland. Ook zij hebben een erkenning gekregen van de provincie Vlaams-Brabant (meest circulaire onderneming van het jaar), wonnen een prijs met hun marketingfilm en hebben bovendien een aanbod gekregen voor een professionele samenwerking met een maatwerkbedrijf onder begeleiding van de provincie.

Om het te zeggen met de slogan van 7Layers: continue the story, miniondernemers!

Schoppen het met gerecycleerde skateboards – Pieter Van den Bosch

SPORTDAGEN

Een paar weken geleden zijn wij op sportdag geweest. Toen leerden we allemaal nieuwe sporten kennen. Er waren zelfs sporten waarvan ik niet wist dat ze bestonden. Enkele voorbeelden: lacrosse, tjoekbal en catchbal. In het bos hebben we nog wat gespeeld. Lacrosse is een sport waarin je met netjes het balletje naar elkaar moet overbrengen. Het is een teamsport met 2 teams. Het wordt het meest gespeeld in Canada en de Verenigde Staten. Tjoekbal: tjoekbal is ook een teamsport. Bij ons was het redelijk saai omdat het niet volgens

de leukere versie werd gespeeld. Je mag niemand hinderen en je moet het balletje proberen op een soort trampoline te gooien. Dan moet het andere team de bal die terugkaatst vangen. Wel leuk om eens uit te proberen. Catchbal is ook een sport met 2 teams. Het wordt niet gespeeld met een gewone bal maar met een bal met stekels eraan. Je krijgt een aantal punten dat wordt bepaald door aan welke stekel je de catchbal vangt. Het was een vermoeiende maar leuke dag!

– Victor (1G)

MUZETTE

Muzette is een kunstroute die de stad Leuven organiseert. Wij zijn de dag begonnen met museum M te bezoeken. Daar hebben we verschillende soorten kunst gezien : beelden, schilderijen, foto's... Na de rondleiding mochten we onze toekomstige wereld tekenen op een tegel. Toen zijn we naar de bib van Leuven gegaan. Daar hebben we ons eigen papier gemaakt. Dat leek moeilijker dan dat het was. Je moest oude kranten in een bak met water steken,

dan werd het een soort van pap. Dan moest je het op een soort van kadertje leggen en dan kon het drogen. Tijdens de middag hebben we aan museum M geeten. Na de middag zijn we naar een toneelstuk gaan kijken. Wij vonden het supergrappig. Rond 15 uur gingen we terug richting school en dan konden we naar huis.

Remy en Sim (1F)

— NAAR GENT MET 6HW —

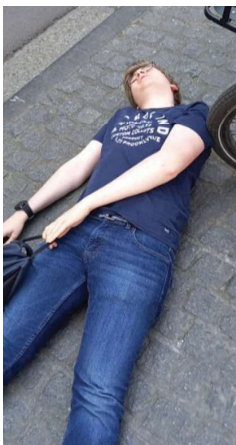
Op vrijdag 6 mei ging de klas humane wetenschappen (6E) van het 6e jaar op excursie naar Gent, waar ze het psychiatrisch museum Dr. Guislain gingen bewonderen, gevolgd door een bezoek aan een middenveldorganisatie. Een informatieve excursie met dolle pret à volonté is verzekerd. Dus neem er een hapje en een drankje bij, want ik neem jullie mee op avontuur.

Het begon allemaal op een schitterende maandagochtend. Het zonnetje scheen. De lucht was blauw en de humane wetenschappers kwamen al gauw. Helemaal gepakt en gezakt waren deze avonturiers klaar voor hun expeditie naar het ver afgelegen Gent. Hun expeditieleider (de zogenaamde meneer Pardon) leidde hen de weg door de Gentse wildernis naar het psychiatrisch museum Dr. Guislain, waar de avontu-

riërs hun kennis over de wonderbaarlijke manieren van het brein konden verbreden. Ondanks voorafgaande waarschuwing die onze kennisbijbrenger, beter bekend als onze gids, omtrent de bijwerkingen van het leren over vroeger gebruikte hersentherapieën gaf, heeft een van de heldhaftige avonturiers het toch begeven. Deze avonturier was namelijk flauwgevallen. Gelukkig kwam hij er na een toverdrankje, genaamd Coca Cola, weer bovenop en heeft hij nog kunnen meegenieten van een geweldige dag. Na het museumbezoek, dat onze expeditieleider eerder teleurstellend vond omdat ze de leuke voorwerpen zoals voorheen gebruikte badkuiten hadden weggehaald, hebben de avonturiers zich terug begeven naar de wildernis van het stadscentrum, waar hun nog een helse namiddag te wachten stond.

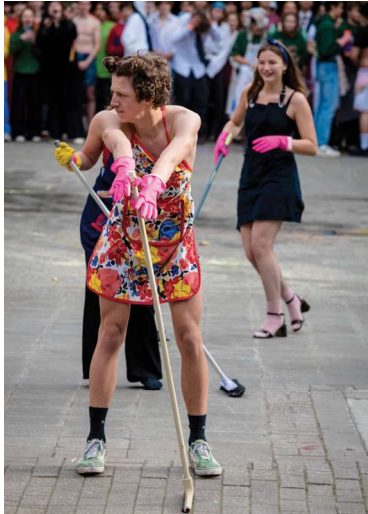
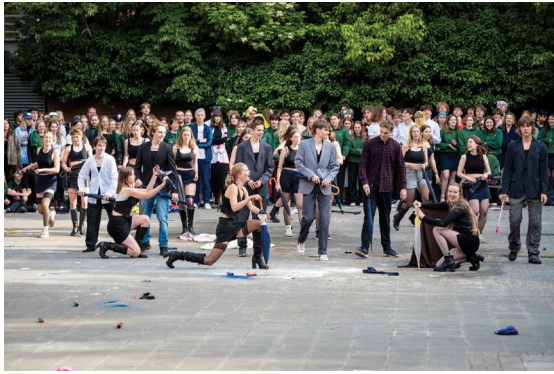
Voordat deze avonturiers hun expeditie in Gent konden verderzetten, moesten ze eerst op krachten komen. Dit deden ze door in het hartje van de stad Gent op zoek te gaan naar voedsel. Gevuld met heerlijkheid zetten onze ontdekkingsreizigers van 6E hun avontuur daarna verder. Maar helaas pindakaas, dikke pech, hun plannen vielen in duigen, want hun volgende bestemming 'middenveldorganisatie Avansa' werd getroffen door het Coronavirus. Desondanks was er geen tijd voor getreur want hun expeditieleider (meneer Pardon) had al een oplossing voorzien. De avonturiers kregen namelijk de opdracht om met de virtuele super Sam in groepjes de stad te verkennen. De virtuele super Sam geeft je opdrachten zoals een groepsfoto maken met bepaalde plekken of beelden die te vinden zijn in Gent. Op deze foto's kon je punten krijgen die gegeven werden door de enige echte expeditieleider (meneer Pardon) zelf. Het werd een hevige strijd tussen 'De shummels', 'De zonnetjes', 'Joe' en 'De haaknaalden'. Als verteller moet ik eerlijk zijn en u vertellen dat niet iedereen heelhuids uit deze strijd is gekomen (zie foto). Met een minuscuul kleine voorsprong van 89 punten hebben 'De haaknaalden' met 172 punten de strijd gewonnen. Maar de realiteit was dat elke avonturier zich gewonnen voelde met zo een topdag.

Een klein machtsmomentje van hun expeditieleider op de roltrap later, begaven de avonturiers zich moe en voldaan naar huis en kwam hun expeditie tot een einde. Het zonnetje ging onder met een lach. De avontuurlijke humane wetenschappers groeten u,

Dagdag ;)

— Mieke Schuerman (6E)

CHRYSOSTOMOS

~~DE CORONA-EDITIE~~

Net zoals vorig schooljaar stelden we de traditionele 100-dagenviering in januari noodgedwongen uit naar de maand mei. Even leek het weer een aangepaste versie te worden van de viering die we kennen in het SPC, maar in april kregen de leerlingen leuk nieuws: de maatregelen zijn versoepeld!

Na enkele vergaderingen met enthousiaste vertegenwoordigers uit de zesdejaarsklassen kwam een draaiboek tot stand dat heel erg leek op de pre-corona edities. De zesdes mochten hun optocht weer op vrijdagochtend organiseren voor alle leerlingen van de school. Ze gaven het beste van zichzelf tijdens de dansjes en acts. Daarna stond er een heerlijk ontbijt voor hen klaar dat ze aankochten met de opbrengst van hun succesvolle ijsjesverkoop. Traditiegetrouw verzamelden de leerlingen zich in de bovenrefter waar de awards van de leerlingen aan de leerkrachten uitgereikt werden en vice versa. Deze awardshow werd opgeleukt met een zelfgeschreven liedje van de leerlingen dat door enkele leerkrachten werd ingezongen. In de namiddag plande elke klas een activiteit buiten de school. De zonnige namiddag kreeg bij iedereen een leuke invulling. Er werd Spikeball en Kubb gespeeld, gezwommen, met de kajak gevaren, gepaintballd, pizza gegeten en gebarcueed... Kortom, een geslaagde editie!

Enkele impressies:

Het begon allemaal met een repetitie op donderdagavond. Het was zeer leuk om de acts van de andere klassen te zien. Het uitgaan was ook zalig. De show de volgende ochtend was supervet, het was voorbij voor we het wisten. De namiddag brachten we rustig door in het zonnetje. Een ideale afsluiter van ons zesde jaar!

Wat een geweldige dag! Het was heel tof om een van de laatste dagen samen te beleven. De klasactiviteit was supergezellig. Het mooie weer maakte het helemaal af!

Een dag waar we al sinds ons eerste jaar naar uitkeken en het was een dag om nooit te vergeten. Ik kan geen betere manier bedenken om af te tellen naar het einde van onze schoolcarrière in het SPC.

EEN TRADITIE OM TE KOESTEREN

8u20. Het is vrijdag 29 januari 1999, de schoolbel gaat. Er heerst nervositeit, spanning en opwinding aan de schoolpoort van het Sint-Pieterscollege. Een tractor met aanhangwagen komt met luide muziek de speelplaats opgereden. De leerlingen van klas 6D hebben zich kleurrijk uitgedost en springen en dansen op hun rijdend podium. Na enkele geanimeerde rondjes keert het bonte gezelschap terug richting uitgang. Een eerste steen is (terug)gelegd.

Enkele maanden voordien was een zekere Staf Coppens naar de directie gestapt met de vraag of het toch niet mogelijk was om de Chrysostomosviering terug op school te laten plaatsvinden. Midden de jaren '80 was deze immers afgevoerd omwille van wantoestanden. Sinds toen waren de zesdejaars persona non grata op de feestdag van hun 'laatste 100 dagen'. Staf krijgt evenwel groen licht en mag zich met zijn klas 'presenteren' op school. Chrysostomos is back! De trein is opnieuw vertrokken.

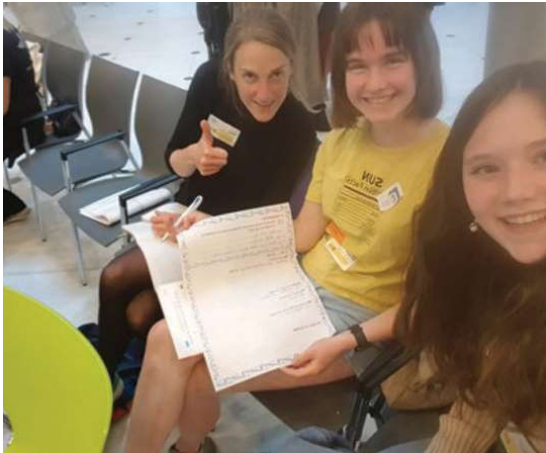
Waar het aanvankelijk maar een korte geïmproviseerde acte de présence werd van elke klas, groeide het gebeuren uit tot een gans lesuur durend spektakel. Dit vroeg natuurlijk ook voorbereiding. Dansjes en toneeltjes werden geoefend in de les L.O.. Een klassikaal groepswerk èn een presentatie voor heel de schoolpopulatie ... Bewegings -en persoonsdoelen L.O., check! Later kwam er dan ook nog een generale repetitie en een gezamenlijke slotdans bij.

Maar ook in deze Chrysostomos 2.0 dreigde op een bepaald moment de trein weer te ontsporen net zoals toen in de jaren '80. Het waren de zesdes zelf die de handschoen opnamen om ervoor te zorgen dat de traditie niet verloren ging en tot op vandaag nog steeds 'alive and kicking' is.

Tradities horen bij een school en geven haar een identiteit. En ook al zijn er soms scherpe kantjes aan het blijft de moeite waard om ze in stand te houden. Mooi om te zien hoe elk jaar weer de zesdes als een vrolijke bende de speelplaats innemen met een saamenhorigheidsgevoel dat nog het best tot uiting komt in de gezamenlijke slotdans en waar ze later nog met veel plezier zullen aan terugdenken. Aan hun SPC.

Verbondenheid, check!

– Ronny Vanoppré

CONFLIXERS

Leerlingen krijgen het voor mekaar! Dat is de slagzin van de conflixers. Conflixers zijn leerlingen die andere leerlingen ondersteunen. We hebben op school al het meters en peters project. We hebben ook de ca va groep van leerlingen die het thema 'psychisch welbevinden' hoog op de agenda plaatsen. De ambitie is om volgend schooljaar nog een stapje verder te gaan en te starten met een Conflixers-traject.

Samen met twee super toffe en enthousiaste leerlingen ging ik naar de Dag van de Conflixers om inspiratie op te doen (Mauro organiseerde deze dag mee als voorzitter van VSK en we liepen de hele dag toch een beetje fier in zijn schaduw). Er waren meer dan 200 leerlingen aanwezig uit scholen over heel Vlaanderen.

Hannelotte zei na afloop het volgende:

“Ik vind de conflixers een heel goed concept omdat het de stap naar hulp vragen kleiner maakt. Leerlingen vinden het dan hopelijk makkelijker om aan iemand hulp te vragen hoe groot of klein het ook is. Als leeftijdsgenoot kan je soms beter meelevend met een persoon en begrijpen wat het probleem net is en kan je zo ook meer steun bieden en naar oplossingen zoeken.

Als conflixer zijn er ook zelf voordelen:

1. Je leert andere conflixers die je misschien nog niet kende of nog niet goed kende beter kennen.
2. Je maakt het (school)leven voor medeleerlingen beter door hun bij te staan wanneer het niet zo goed gaat.
3. Je kan er ook beter zijn voor anderen omdat je leert hoe je het beste kan luisteren naar iemand, naar oplossingen zoeken, wanneer doorverwijzen naar anderen etc.

Ik zie zelf geen nadelen aan de conflixers en hoop er dan ook veel mensen mee te helpen.”

Op het einde van de dag maakten we al een strak en ambitieus actieplan en we zijn heel gemotiveerd schooljaar onze eerste conflixersstappen te zetten 😊

– Els Beelen

de Conflixers

LEERLINGEN KRIJGEN HET VOOR ELKAAR

KRAS SCHOLIERENPARLEMENT

De kunst van de retoriek blijft een zwaar onderschatte discipline. In alle facetten van het leven is het interessant om goed uit je woorden te geraken, wetende waarover je praat en een danige overredingskracht te bezitten dat anderen van hun stoel worden gearchiverd.

Ook dit jaar namen er 20 scholieren van het SPC deel aan Kras Scholierenparlement waar ze bovenstaande skills verfijnden. Ze debatteerden doorheen het jaar met leeftijdsgenoten, experts en politici in Leuven en Brussel, rond politieke, sociale en economische ongelijkheid. Herhaaldelijk

is gebleken dat het redenaarstalent de SPC'er in het bloed zit. Alle deelnemers zijn er opnieuw met verve in geslaagd om hun stem te laten gelden en het Sint-Pieterscollege op de kaart te zetten. Menig scholier had geen degelijk weerwoord klaar op de solide argumentatie van onze leerlingen. Het was ons een waar genoegen om jullie te mogen begeleiden in dit proces. We wensen jullie namens het ganse college nog veel triomf en andere fortuinlijkheden in jullie verdere leven!

– Nicolas Smets & Simon Pardon

DIJLE-EXCURSIE 2^{de}

Twee opeenvolgende jaren was COVID de spelbreker voor deze SPC-klassieker. In de derde week van mei konden de leerlingen van het tweede jaar eindelijk weer op verkenning in de boeiende streek ten zuiden van Leuven. Zowel op dinsdag, donderdag als vrijdag kwamen er 3 klassen in actie. Met behulp van parcoursbladen en de outdoor-GPS werd in groepjes gewandeld door het Meerdaalwoud, de Dijlevallei en het leemplateau tussen de IJse en de Voer. Op controlepunten moesten waarnemingen en opdrachten uitgevoerd worden voor aardrijkskunde en natuurwetenschappen.

De Dijle en haar bijrivieren vormden de rode draad bij de 16 km lange voettocht, die eindigde in Korbeek-Dijle. Hier lagen de bootjes, vooraf door leerkrachten in elkaar gestoken, klaar voor de afvaart tot aan de Celestijnenlaan in Heverlee.

Op vrijdag, de laatste dag, werd het nog even spannend omdat men code oranje had aangekondigd wegens onweersdreiging. Met het ene oog op de watermeter aan de Dijlebrug bij het startpunt en het andere op de Buialarm-app op de smartphone hebben we tot op het laatste moment gewacht om af te varen. Uiteindelijk bleek het effect van de regenbuien op het waterniveau gering en trok de hemel tijdig open. Met een beetje rugwind kregen we zelfs ideale vaaromstandigheden. Een geslaagde en veilige afvaart was het gevolg.

– Bart Goossens

